

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/216/2019
Identifikačné číslo spisu:	7114200093
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7114200093.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu JUDr. Jozefa Beňa, so sídlom v Poprade, Námestie sv. Egídia č. 93, správcu konkurznej podstaty úpadcu Ekolines - IPC, spol. s r.o. v konkurze, so sídlom v Košiciach, Paulínyho č. 72, proti žalovaným 1/ Prvej Trenčianskej dražobnej, s.r.o. v likvidácii, so sídlom v Trenčíne, Jilemnického č. 2, 2/ ISONZO, a.s., so sídlom v Bratislave, Hattalova č. 12/C, 3/ NOPK s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Mladých budovateľov č. 2, 4/ FORESPO HALL, a.s., so sídlom v Bratislave, Karloveská č. 34, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákov nábřeží č. 8/A, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a právnych úkonov, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 24 C 7/2014, o dovolaní žalovaného 4/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. júna 2014 sp. zn. 1 Co 565/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 15. apríla 2014 č. k. 24 C 7/2014-228 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zákazu nakladať s nehnuteľnosťou zapísanou na LV č. XXXXX kat. úz. Q. ako dom so súp. číslom XXX stojaci na parcele č. 500, ako aj s parcelou č. 500 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 346 m² trom subjektom, a to žalovanému 2/ Invest - Capital a.s. (právny predchodca spoločnosti ISONZO a.s.), žalovanému 3/ AEQUS FORFAIT SERVICES s.r.o. (právny predchodca spoločnosti NOPK, s.r.o.), ako aj obchodnej spoločnosti FORESPO HALL a.s. Toto predbežné opatrenie žiadal nariadiť v rámci konania vo veci samej o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, na základe ktorej nadobudol vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti žalovaný 1/, ako aj v rámci konania o určenie neplatnosti zmlúv, na základe ktorých svoje vlastnícke právo nadobudla spoločnosť žalovaného 3/, ako aj kúpnej zmluvy, na základe ktorej vlastnícke právo nadobudla obchodná spoločnosť FORESPO HALL a.s., na ktorú zároveň rozšíril žalobu vo veci samej. Výhovaniu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bránila podľa súdu prvej inštancie skutočnosť, že žalobca neosvedčil danosť práva, ktorým sa domáha určenia neplatnosti kúpnych zmlúv. Poukázal na to, že nadobudnutie vlastníctva vydražiteľom formou príklepu je jeden zo spôsobov nadobudnutia

vlastníckeho práva (podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe iných skutočností ustanovených zákonom), jeho nevyhnutným následkom je absolútny zánik vlastníctva predchádzajúceho vlastníctva. Uviedol, že pri tomto originálnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva sa nadobúda vec do vlastníctva bez ohľadu na prípadné vlastnícke právo predchodcu. Z ustálenej súdnej judikatúry vyplýva, že pokiaľ vydražiteľ ako vlastník využije jedno zo základných oprávnení vlastníka, a to oprávnenie nakladať s predmetom svojho vlastníctva, teda aj previesť svoje vlastnícke právo slobodne na iné subjekty, ani následný zánik nadobúdajúceho titulu vydražiteľa v dôsledku určenia neplatnosti dražby nemá za následok zánik vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov, pokiaľ svoje vlastnícke právo nadobudli v dobrej viere. Z uvedeného vyvodil záver o neosvedčení opodstatnenosti návrhu na určenie neplatnosti zmlúv, uzavretých po udelení príklepu a mal za to, že nie je namieste, aby obmedzil základné oprávnenie aktuálne zapísaného vlastníka predmetných nehnuteľností a zakázal mu s týmito nakladať a za vôbec neopodstatnený považoval takýto návrh voči žalovaným 2/ a 3/.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením zo 17. júna 2014 sp. zn. 1 Co 565/2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že uložil obchodnej spoločnosti FORESPO HALL a.s. až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej zákaz prevádzať a scudzovať na inú osobu alebo inak zaťažovať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX. V prevyšujúcej časti zamietavý výrok uznesenia súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom výpisu z listu vlastníctva č. XXXXX kat. územie Q. z 8. apríla 2014 zistil, že na tomto liste vlastníctva je ako vlastník zapísaná obchodná spoločnosť FORESPO HALL a.s. na základe povolenia vkladu kúpnej zmluvy V-1349/2014 zo 17. februára 2014. Na tomto liste vlastníctva je však zároveň aj informatívna poznámka s uvedením návrhu na začatie súdneho konania o určenie neplatnosti právnych úkonov dobrovoľnej dražby vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 24 C 7/2014 pod číslom P-11/2014. Dotazom na správe katastra odvolací súd zistil, že návrh na zápis uvedenej poznámky bol na správe katastra podaný dňa 7. januára 2014 a poznámka pod uvedeným číslom bola zapísaná na liste vlastníctva 8. januára 2014. Z uvedeného je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že obchodná spoločnosť FORESPO HALL a.s. v čase uzavretia kúpnej zmluvy, na základe ktorej nadobudla svoje vlastnícke právo, mala pri bežnej opatrnosti možnosť zistiť, že ohľadne vlastníckeho práva jej právneho predchodcu sa vedie súdne konanie o neplatnosť dražby a takáto informácia odôvodňuje záver o spochybnení dobrej viery obchodnej spoločnosti FORESPO HALL a.s. pri nadobudnutí svojho vlastníckeho práva. Ďalšia skutočnosť, ktorá môže spochybňovať dobrú vieru pri nadobudnutí vlastníckeho práva sú opakované prevody vlastníctva vo veľmi krátkych časových úsekoch. Z uvedeného odvolací súd vyvodil záver o tom, že práve opakované na seba nadväzujúce prevody vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti v krátkych časových úsekoch vyvolávajú odôvodnenú obavu z ďalších možných prevodov, ktoré pre žalobcu v prebiehajúcom súdnom spore spôsobujú obtiažnosť procesnej situácie, na ktorú musí vždy reagovať. Z tohto dôvodu možno považovať za dôvodný jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v zákaze aktuálnemu vlastníkovi teda obchodnej spoločnosti FORESPO HALL a.s. v ďalšom nakladaní s nehnuteľnosťou spôsobom jej prevodu, resp. zaťaženia. Poznamenal, že takéto obmedzenie vlastníka neobmedzuje pri bežnom nakladaní s nehnuteľnosťou. Na základe toho odvolací súd zmenil zamietavý výrok uznesenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k spoločnosti FORESPO HALL a.s. a v tejto časti navrhovanému predbežnému opatreniu vyhovel. Vo zvyšnej časti uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 4/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil s poukazom na § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. a/ O.s.p. - že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a § 237 písm. f/ O.s.p. - že sa jemu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pre súdom. Zároveň mal za to, že konanie súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Vadu konania v zmysle § 237 písm. a/ O.s.p. odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nerozhodol do dnešného dňa o návrhu žalovaného 2/ na zastavenie konania, a tak nevytvoril stav právnej istoty účastníkom konania o tom, či sa vo veci samej bude konať už len na všeobecnom súde. Odvolací súd sa s uvedenou otázkou vôbec nezaoberal. V dovolaní sa stotožnil s námietkou žalovaného 2/, ktorý pri svojom prvom procesnom úkone navrhol konanie zastaviť pre nedostatok právomoci konajúceho súdu s poukazom na stále platnú rozhodcovskú doložku, ktorá je súčasťou základného zmluvného vzťahu medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného 2/. V zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. namietal, že odvolací súd tiež

nevysvetlil a neodôvodnil, prečo sa vo svojom výroku odchýlil od samotného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Žalobca sa totižto domáhal zákazu nakladať a zaťažovať sporné nehnuteľnosti, avšak odvolací súd uložil dovolateľovi zákaz prevádzať, scudzovať na inú osobu alebo zaťažovať nehnuteľnosti, z čoho je zrejmé, že výrok uznesenia nezníe zhodne s návrhom. Odvolací súd nerozhodol o návrhu, ktorým sa žalobca domáhal zákazu nakladania s nehnuteľnosťami a tým došlo k porušeniu zásady rovnakého prístupu k súdu. Následne namietal, že boli porušené jeho procesné práva tým, že nebolo do dnešného dňa rozhodnuté o tom, aby bol riadnym účastníkom konania, čo vníma ako inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V zmysle vyššie uvedeného preto navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Zo strán sporu sa k uvedenému dovolaniu vyjadril len žalovaný 2/, ktorý sa s ním plne stotožnil.

5. Dovolanie žalovaného 4/ bolo podané 24. júla 2014. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, a prípustnosť podaných dovolaní posudzoval v zmysle § 236, § 237, § 238 a § 239 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného (odsek 5) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledujúcich bodoch.

7. Podľa právneho stavu účinného do 31. decembra 2014 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (por. § 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu bez ohľadu na jeho procesnú formu vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p.

8. Ustanovenie § 239 O.s.p. v odsekoch 1 až 2 pripúšťalo dovolanie proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu a za určitých podmienok aj proti potvrdzujúcemu uzneseniu (ak a/ odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, keďže má ísť po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu alebo b/ ide o uznesenie o priznaní, príp. nepriznaní účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky). Podľa odseku 3 rovnakého zákonného ustanovenia však dovolanie nebolo prípustné, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach o veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

9. Predmetom preskúmania dovolacím súdom je dovolanie smerujúce proti zmeňujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. júna 2014 sp. zn. 1 Co 565/2014, vo veci návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia. Pokiaľ ide o zmeňujúce uznesenie, v závislosti na výsledku konania na odvolacom súde by za iných okolností bolo dovolanie voči takému rozhodnutiu prípustné (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), nakoľko však predmetom rozhodovania tu bolo predbežné opatrenie, prípustnosť dovolania výslovne vylučuje ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p.

10. Dovolanie by vzhľadom na práve uvedené mohlo byť procesne prípustné len, ak by v konaní, v ktorom bolo dovolaním napádané uznesenie vydané, došlo k niektorej z procesných väd zakladajúcich tzv. zmätočnosť konania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťalo dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a/alebo g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nie je pritom relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii niektorej vady uvedenej v práve odcitovanom ustanovení, ale len zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k takejto vade

skutočne došlo.

11. Dovolateľ procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. b/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

12. Žalovaný 4/ v dovolaní výslovne namieta existenciu procesnej vady v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu. Uvedenú vadu konania odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nerozhodol do dnešného dňa o návrhu žalovaného 2/ na zastavenie konania, a tak nevytvoril stav právnej istoty účastníkom konania o tom, či sa vo veci samej bude konať už len na všeobecnom súde. V zmysle uplatnenej vady sa stotožnil s námietkou žalovaného 2/, ktorý pri svojom prvom procesnom úkone navrhol konanie zastaviť pre nedostatok právomoci konajúceho súdu s poukazom na stále platnú rozhodcovskú doložku, ktorá je súčasťou základného zmluvného vzťahu medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného 2/. V zmysle uvedeného malo byť podľa dovolateľa konanie na súde prvej inštancie v zmysle § 106 O.s.p. zastavené pre nedostatok právomoci konajúceho súdu.

13. Právomoc súdov vymedzuje ustanovenie § 7 Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle § 7 ods. 1 O.s.p. súdy v občianskom súdnom konaní prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Podľa § 7 ods. 2 O.s.p. súdy v občianskom súdnom konaní preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. V zmysle § 7 ods. 3 O.s.p. iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon. Právomoc občianskoprávneho súdu môže byť zúžená zákonom. Zúženie súdnej právomoci súvisí s prípustnosťou rozhodovať veci podľa § 7 odseku 1 O.s.p. v konaní pred rozhodcovskými orgánmi. K zúženiu dochádza len v rozsahu konkrétnej veci, na základe výslovného ustanovenia zákona alebo rozhodcovskej zmluvy (viď § 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o Rozhodcovskom konaní ďalej aj „zákona“).

14. Podľa ustanovenia § 74 ods. 1 O.s.p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

15. Podľa ustanovenia § 102 ods. 1 O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

16. Podľa ustanovenia § 76 ods. 2 O.s.p. predbežným opatrením možno nariadiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

17. Podľa § 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného v čase rozhodovania súdov nižších inštancií rozhodcovskému konaniu neodporovalo, ak účastník konania pred začatím rozhodcovského konania požadoval od súdu vydanie predbežného opatrenia a súd také opatrenie vydal. Dovolací súd v zmysle namietaného poukazuje aj na dôvodovú správu k návrhu zákona o rozhodcovskom konaní s účinnosťou zákona k 1. marcu 2002, a to vo vzťahu k ustanoveniu § 2 kde sa uvádza : že niektorá zo zmluvných strán ako účastník rozhodcovského konania môže podať návrh na všeobecný súd na vydanie predbežného opatrenia. Takýto návrh nebude v zmysle odseku 2 v rozpore rozhodcovským konaním. Je tým vyjadrený princíp, zakotvený v čl. 9 Modelového zákona UNCITRAL, že akékoľvek predbežné opatrenia, ktoré môžu súdy vydať podľa procesných noriem, sú kompatibilné s rozhodcovskou zmluvou. Vydanie predbežného opatrenia súdom však Modelový zákon a tiež tento návrh správne pripúšťa len pred začatím rozhodcovského konania. V opačnom prípade by totiž došlo k situácii, že po začatí rozhodcovského konania by bola daná právomoc dvoch rôznych orgánov na rozhodovanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Ak by účastník konania nebol úspešný na jednom orgáne, podal by ho účastník na druhý orgán. Rozhodcovskému konaniu teda neodporuje, ak účastník konania pred začatím rozhodcovského konania požaduje od súdu vydanie predbežného opatrenia a súd takéto opatrenie vydá (viď aj rozhodnutie najvyššieho súdu z 12. júna 2013 sp. zn. 5 Obdo 24/2013).

18. Pre vyriešenie otázky, či konkrétna právna vec, predložená súdu na prejednanie a rozhodnutie, patrí

alebo nepatrí do právomoci súdu v zmysle uvedených ustanovení, je vždy nevyhnuté aj zistenie, z ktorého právneho vzťahu žalobca vyvodzuje návrhom uplatnený nárok (predmet súdneho konania). V tejto právnej veci ide o predbežné opatrenie vydané v konaní o určenie neplatnosti dražby a iných právnych úkonov medzi stranami sporu, ktorej predmetom je nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXXX kat. úz. Q. ako dom so súp. číslom XXX stojaci na parcele č. 500, ako aj s parcelou č. 500 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 346 m². Uplatnené právo má hmotnoprávny základ v občianskoprávnom vzťahu (záväzkovej povahy) a rozhodnutie o ňom patrí jednoznačne do právomoci súdu v zmysle § 7 ods. 1 O.s.p., preto podľa názoru dovolacieho súdu neobstoí námietka žalovaného 4/, že odvolací súd rozhodol o veci, ktorá do právomoci súdu nepatrí (§ 237 písm. a/ O.s.p.). Na týchto záveroch nič nemení ani to, že predbežné opatrenie predstavuje len dočasnú procesnú ochranu a nie je prejudiciálnym rozhodnutím pre vec samú (nemá vplyv na rozhodovanie súdu vo veci samej). V zmysle uvedeného preto odvolací súd správne uviedol aj to, že jeho nariadeniu nebráni ani skutočnosť, že súd prvej inštancie doposiaľ v tom čase nerozhodol o pripustení rozšírenia návrhu na ďalšieho žalovaného a to obchodnú spoločnosť FOREST HALL a.s., keďže v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 O.s.p. predbežným opatrením možno nariadiť povinnosť aj inému než účastníkovi konania v prípade, ak to od neho možno spravodlivo žiadať. Mýli sa preto dovolateľ, keď tvrdí, že odvolací súd vybočil z rámca súdnej právomoci.

19. Dovolací súd sa následne osobitne zaoberal námietkou dovolateľa, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolateľ v jej zmysle namietal, že odvolací súd nevysvetlil a neodôvodnil, prečo sa v o svojom výroku odchýlil o d samotného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v zmysle čoho ho považoval za nepreskúmateľné a nesprávne.

20. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva priznané O.s.p. [napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Uvedené v danom prípade preukázané nebolo, preto dovolateľ neopodstatnene vyvodzuje existenciu procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

21. K námietke nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné.

22. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, a táto skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

23. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a

týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napríklad Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009, prípadne Ryabykh proti Rusku z roku 2003). V posudzovanej veci odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie. Dovoláním napadnuté uznesenie uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých odvolací súd vyvodil svoj právny názor vysvetlený v odôvodnení rozhodnutia riadne a presvedčivo. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Za procesnú vadu konania podľa § 237 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). Podľa presvedčenia dovolacieho súdu dal odvolací súd v danom spore odpoveď na tie otázky, ktoré boli z jeho hľadiska relevantné pre rozhodnutie o dovolaní.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolateľ namieta porušenie § 237 písm. f/ CSP neoprávnene.

25. Dovolateľ namieta, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Tzv. iná vada konania v súlade s doterajšou konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu nezakladala procesnú prípustnosť podaného dovolania (viď R 37/1993 a niektoré ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011). Dovolací súd by mohol pristúpiť k preskúmaniu tohto dovolacieho dôvodu len v procesne prípustnom dovolaní, čo však nie je prípad prejednávanej veci.

26. Obsah dovolacích námietok smeroval tiež k spochybneniu správnosti právneho posúdenia veci. Právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo osebe nesprávne právne posúdenie veci v procesne neprípustnom dovolaní ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Keďže podané dovolanie nie je procesne prípustné, dovolací súd sa týmito námietkami nemohol zaoberať.

27. Dovolací súd vyššie uvedené dopĺňa poukázaním na záver ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovoláním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

28. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej nesprávnosti tvrdenej dovolateľom a nevyšli najavo ani iné nedostatky uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.; prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd preto odmietol jeho procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia dovolacieho súdu (mutatis mutandis aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 102/2016).

29. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.